

og Korps. Fæstningsartilleriets Kompagner, der ville faae omtrent dobbelt faa talrigt Mandſkab ſom Fodfolkets, foreslaas normerede med 2 Premierlieutenanter og 6 Sergenter hvert, hvad der er ſaameget mere nødvendigt, ſom der maa gjøres Regning paa, at netop Artillerikompanierne i alvorligt Tilfælde ville være fordelte i mindre Kommandoer, der ikke bør være betrøede til andre Officerer end ſaadanne, mod hvilke der om forpødent end Jøje kan gjøres et virkelig Ansvar gjældende. Til Tjeneste ved Vaabenet anses en Stabsofficer udover det af Folkethinget vedtagne Antal for nødvendig; i Fredstid behøves han ſom Biſtand for Chefen til Varetagelsen af den øverſte Administration af Hærens Vaabenforraad; i Krigstid vil han finde Anvendelse ved Kommandoen over Trænnet eller ſom Forſtander for de Artilleriparker, ſom følge Hæren og under Felttog træde den i Epikufes og Laboratoriens Sted. Fler-tallet vilde have fat Pris paa, om det med noget Saab om Udbytte havde kunnet foreslaa en permanent Organisation af en Skydeſkole for Artilleriets Befalingsmænd; allerede i mange Aar har en ordnet Undervisning i Artilleriets Skydekunst været anerkjendt ſom uundgaelig nødvendig; man har hidtil hjulpet ſig med hiert Eſteraar i en Maaned at laane en Kapitain og to Premierlieutenanter fra Regimenterne og Bataillonerne til at foreſtaa et Skydefurfus for Artilleriets yngre Officerer og Befalingsmænd; det ſtod til at ønske, at denne, ſom det har viiſt ſig, nyttige Undervisning og praktiſke Dveſe lod ſig bringe ind under en faſtere og mere betrygget Form.

Undervisningsanſtalterne. Fler-tallet anſer det for nødvendigt at opretholde Eleveſkolen, idet der ſamtidigt raades Bod paa den Omſtændighed, ſom viiſt nok meſt har hindret den i at opfylde ſin oprindelige Beſtemmelse, den Omſtændighed nemlig, at den til en vis Grad har arbeidet i to Retninger, ved at uddanne unge Menneſter baade til at indtræde ſom Underofficerer og til at blive Officerer. — Hvad Officersſkolen angaar, er Fler-tallet enigt om, at det maa gjøres til en Betingeſe for at avancere til Kapitain i Artilleriet og Ingenieurkorpsen, at Vedkommende har gjennemgaaet Skolens ældſte Klasse i de til Vaabnene ſvarende Afdelinger. Klasſens Varighed bør neppe være under $2\frac{1}{2}$ Aar, thi ellers vil man nødsages til Et af To: enten at nedſtemme Fordringerne til Artilleri- og Ingenieur-officerernes Kundſkaber i de exakte Videnskaber og de derpaa ſtøttede anvendte Videnskaber; eller af Hensyn til de vordende Artilleri- og Ingenieurelever allerede i yngſte Klasse at meddele ſamtlige Elever en begyndende mathematisk og naturvidenskabelig Undervisning, der vil blive ufrugtbar for de Elever, ſom ſenere indtræde i Fodfolket og Rytteriet, eſterſom den ikke i denne Klasse vil kunne føres til nogen virkelig Afſlutning.

Forfremmelse og Afgang. Reglerne herfor foreslaas affattede nærmest overensſtemmende med de tilſvarende i Søværnsloven, kun anſes det for retteſt at opretholde Krigsministerens konſtitutionelle Ansvar for Udnævnelſerne aldeles ubefaaet og derfor ikke at ſtille ham i Forhold til noget „Forfremmeſesraad“. Reglerne for Udfærdigelsen af Forfremmeſesliſter har man ſøgt affattede ſaaledes, at de ikke blive vidtløftigere end aldeles nødvendig, og dog give vedkommende Myndighed Oplyſning om alle de Befalingsmænd, ſom der i et givet Tilfælde kan blive Tale om at forfremme eller afſtedige, ikke blot om dem, underordnede Myndigheder anſe for fortrinſvis kvalificerede i den ene eller anden Retning.

Den Ret, Kongen kan tillægge den Høiſt-befalende i Krig til at foretage Forfremmeſer paa Balpladsen ſom Belønning for udmærket Tapperhed og Duelighed, vilde blive illuſoriſt, ſaaſremt der herved ſkulde tages et nøieregnende Hensyn til Antallet af vakante Nummere, et Kal, ſom man ikke altid kan forlange, at den Høiſt-befalende ſtrax eſter eller under ſtaaende Fægtning ſkal have paa rede Haand.

Hærens Fæſtehold. Den eneſte ſtørre Omvinding, Fler-tallet foreſlaar i dette Stykke, er den, at der tildeles hvert Liniebatteri 92 ittedetfor 63 Fæſte, deraf dog kun 29 Stamfæſte. Naar der, ſom der fornuſtigviſ maa, gjøres Regning paa nogen Afgang i Tallet ved vakante Nummere, utilredne Remonter, ſyge og trykſkede Fæſte, o. ſ. v., vil et Batteri, ſom er normeret med 92 Fæſte, til Fredsøvelſerne kunne beſpænde enten ſin hele Kanonlinie af 8 Kanoner, eller en reduceret Kanonlinie paa 6 Kanoner, ledsaget af en Vognlinie paa 3 eller i det høieſte 4 Ammunitionsvogne; de Batterier, ſom ſkulle rykke i Veir, maa endda laane ſig frem hos dem, der blive i Garniſonerne, for at faae deres 3 Parkfjortøjer beſpændte. I Tilfælde af, at Noget kommer haſtigt paa, vil hvert Batteri, naar det har indkaldt ſine Foderfæſte, kunne rykke ud med 6 Kanoner og 3 eller 4 Ammunitionsvogne, idet Parkvoiturene i ſaa Falſd kunne beſpændes med raa Fæſte. Med den nuværende og af Folkethinget faſtholdte Fæſtebeſtand af 63 Fæſte pr. Batteri vil Batteriet hverken til Dveſe eller i pludſeliglignende Tilfælde kunne beſpænde mere end 4 Kanoner og 2 Ammunitionsvogne, hvilket vilde ſige ſaa meget, at, medens det med Dette forlanges, at Fodfolket og Rytteriet baade i Fredstid ſkulle øves og i Krigstid med kortefte Varſel ſkulle kunne rykke ud med fuld Krigsſtyrke, ſkal Feltartilleriet nøies med et Fæſteantal, der ligger mellem Trebiedelen og Halvdelen af, hvad det fuldt udruſtet behøver. Denne Diſſharmoni i Vaabnernes Organisation bør man neppe lade henſtaa, uden at der til en vis Grad raades Bod paa den, uagtet Fler-tallet ikke tør vente, at Forſkjellen i den Behand-